

**Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 listopada 2010 r. —
United Phosphorus przeciwko Komisji**

(Sprawa T-95/09 R III)

(*Postanowienie w przedmiocie środka tymczasowego —
Dyrektywa 91/414/EWG — Decyzja dotycząca niewłączenia
napropamidu do załącznika I do dyrektywy Rady
91/414/EWG — Przedłużenie środka w zakresie zawieszenia
wykonania*)

(2011/C 30/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: United Phosphorus Ltd (Warrington, Cheshire, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Parpala i N. Rasmussen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o przedłużenie środka w zakresie zawieszenia wykonania decyzji Komisji z dnia 7 listopada 2008 r. dotyczącej niewłączenia napropamidu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (Dz.U. L 326, s. 35).

Sentencja

- 1) Obowiązkiwanie środka w zakresie zawieszenia wykonania ustanowionego w pkt 1 postanowienia prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 28 kwietnia 2009 r. w sprawie T-95/09 R United Phosphorus przeciwko Komisji (dotychczas niepublikowanego w Zbiorze) zostaje przedłużone do dnia 31 grudnia 2011 r., przy czym nie może ono wykroczyć poza datę ogłoszenia orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, jeśli nastąpi ono przed tym dniem.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

**Postanowienie Sądu z dnia 24 listopada 2010 r. —
Concord Power Nordal przeciwko Komisji**

(Sprawa T-317/09) ⁽¹⁾

(*Skarga o stwierdzenie nieważności — Rynek wewnętrzny
gazu ziemnego — Artykuł 22 dyrektywy 2003/55/WE —
Pismo Komisji, w którym żąda ona od organu regulacji
zmiany jego decyzji w sprawie przyznania odstępstwa —
Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność*)

(2011/C 30/71)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Concord Power Nordal GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: C. von Hammerstein, C.S. Schweer i C. Wünschmann, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Wilms, O. Beynet i B. Schima, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: OPAL NEL Transport GmbH (Kassel, Niemcy) (przedstawiciele: U. Quack i O. Fleischmann, adwokaci)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji zawartej, zdaniem skarżącej, w piśmie Komisji z dnia 12 czerwca 2009 r. skierowanym do Bundesnetzagentur (niemieckiego organu regulacji) na podstawie art. 22 ust. 4 dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176, s. 57).

Sentencja

- 1) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie wniosków o zachowanie poufności złożonych przez Concord Power Nordal GmbH.
- 2) Skarga zostaje oddalona.
- 3) Concord Power Nordal pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 4) OPAL NEL Transport GmbH pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

**Postanowienie Sądu z dnia 24 listopada 2010 r. — RWE
Transgas przeciwko Komisji**

(Sprawa T-381/09) ⁽¹⁾

(*Skarga o stwierdzenie nieważności — Rynek wewnętrzny
gazu ziemnego — Artykuł 22 dyrektywy 2003/55/WE —
Pismo Komisji, w którym żąda ona od organu regulacji
zmiany jego decyzji w sprawie przyznania odstępstwa —
Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność*)

(2011/C 30/72)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: RWE Transgas a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: początkowo W. Deselaers, D. Seeliger i S. Einhaus, a następnie W. Deselaers, D. Seeliger, S. Einhaus i T. Weck, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Wilms, O. Beynet i B. Schima, pełnomocnicy)

(Teheran, Iran) (przedstawiciele: F. Randolph, M. Lester, barristers, i M. Taher, solicitor)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Czeska (przedstawiciel: M. Smolek, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji zawartej, zdaniem skarżącej, w piśmie Komisji z dnia 12 czerwca 2009 r. skierowanym do Bundesnetzagentur (niemieckiego organu regulacji) na podstawie art. 22 ust. 4 dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176, s. 57).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) RWE Transgas a.s. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Czeska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 297 z 5.12.2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2010 r. — Islamic Republic of Iran Shipping Lines i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-489/10)

(2011/C 30/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran), Bushehr Shipping Co. Ltd (Valetta, Malta), Cisco Shipping Company Limited (Seul, Korea Południowa), Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Teheran, Iran), Irano Misr Shipping Co. (Teheran, Iran), Irinvestship Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo), IRISL (Malta) Ltd (Sliema, Malta), IRISL Club (Teheran, Iran), IRISL Europe GmbH (Hamburg) (Hamburg, Niemcy), IRISL Marine Services and Engineering Co. (Teheran, Iran), IRISL Multimodal Transport Company (Teheran, Iran), ISI Maritime Ltd (Malta) (Valletta, Malta), Khazer Shipping Lines (Bandar Anzali) (Gilan, Iran), Leadmarine (Singapur), Marble Shipping Ltd (Malta) (Sliema, Malta), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Teheran, Iran), Shipping Computer Services Co. (SCSCOL) (Teheran, Iran), Soroush Saramin Asatir (SSA) (Teheran, Iran), South Way Shipping Agency Co. Ltd (Teheran, Iran), Valfajr 8th Shipping Line Co.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (¹) i decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (²) w zakresie, w jakim środki te dotyczą skarżących;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżące, spółki żeglugowe z siedzibami w Iranie, Zjednoczonym Królestwie, na Malcie, w Niemczech, Singapurze i Korei Południowej, wnoszą o stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady nr 668/2010 oraz decyzji Rady 2010/413/WPZiB w zakresie, w jakim zostały one umieszczone w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, których fundusze i zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu zgodnie z tymi przepisami.

Skarżące podnoszą cztery zarzuty na poparcie swoich żądań.

Po pierwsze, skarżące twierdzą, że zaskarżone środki zostały przyjęte z naruszeniem przysługującego skarżącym prawa do obrony i ich prawa do skutecznej ochrony sądowej, jako że nie przewidują one procedury powiadamiania skarżących o dowodach, na których opiera się decyzja o zamrożeniu ich aktywów, ani procedury umożliwiającej im przedstawienie istotnych uwag na temat tych dowodów. Ponadto skarżące uważają, że podane w rozporządzeniu i decyzji powody obejmują ogólnikowe, nieuzasadnione i mgliste zarzuty dotyczące zachowania w odniesieniu do tylko dwóch skarżących. W odniesieniu do pozostałych skarżących nie przedstawiono innych dowodów ani informacji poza zarzutami niesprecyzowanego związku z pierwszą skarżącą. Zdaniem skarżących Rada nie przekazała wystarczających informacji, aby umożliwić im skuteczne przedstawienie ich poglądów w odpowiedzi, co nie pozwala Trybunałowi ocenić, czy decyzja i ocena Rady miały solidne podstawy i opierały się na przekonujących dowodach.

Po drugie, skarżące podnoszą, że Rada nie przedstawiła wystarczających powodów objęcia ich zaskarżonymi środkami z naruszeniem swojego obowiązku jasnego przedstawienia rzeczywistych i konkretnych powodów uzasadniających jej decyzję, w tym konkretnych zindywidualizowanych powodów, które skłoniły ją do uznania, że skarżące wspierały rozprzestrzenianie materiałów jądrowych.